

Olotina

M. Rigola
OLOI

Revista Olotina Literaria, científica y administrativa

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÁ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLITIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Imprempta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la bestreta.
Dels treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRIPCIO
Any, 5 ptes.—Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUE'S REBIN SE'N DONARÁ COMPTE Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIIN DOS EXEMPLARS SE'N FARÁ LA CRÍTICA

TOC D'ATENCIÓ

Fa poc temps, un xic avans de sortir nosaltres a la palestra, hi havia uns quants problemes de vital interès per nostre població, quina imperiosa necessitat de resoldres s'esteriorisaba solsament en converses particulars, aont quiscun exposaba a vegades *sotto voce*, el seu punt de vista, el seu plan de solució, y no hi mancaban mai sabrosos comentaris que casi sempre venien a concretarse en crítiques y censures pels qui havien de tenir la responsabilitat de les iniciatives de aquells problemes.

Homes de la dreta y de la esquerra coincidien perfectament, en regoneixer que hi havia coses, com la instrucció sobretot primaria, el plan de sanejament urbà, la mendicitat y beneficencia, l'enllàs de carreteres, l'estudi de la qüestió de aixamplis, y altres més importants encara, quina reforma o plantejament era qüestió d'urgencia.

Y coincidien també, en censurar la apatía en abordar de ple aquelles qüestions per part dels qui en forma de trust director anónim maneija ben el tinglado de la cosa pública olotina.

Pero ha succeit, que han vingut nous elements, horriblement combatuts en tots terrenos per aquells bons senyors del trust que sense gaires preambols ni filosofies, han posat algunes d'aquelles qüestions sobre la taula; y la opinió ha rebut, ab tota la satisfacció que li permetia la desconfiansa natural ab que se la tenia acostumada fins ara.

¿Y que fan els representants de la bona gent? Naturalment que no censuran pas el que's proposin millores pero *s'entretenen en criticar* precipitacions, faltes de procediments, *tiquis miquis legals* agombolant petits obstacles; que si no poden deturar en definitiva una reforma, la retardan y sino torcen la voluntat de un home, decidit a fer quelcom de lo molt que está per fer, li amarguen les ganes de treballar.

De manera que tothom está conforme en que s'ha de *millorar* la instrucció primaria, pero els

qui ho han de plantejar diuen que es precis estudiar molt y molt les lleis enfarfegades, contradictories y a vegades impossibles que a n'aquest ram se refereixen.

Tothom espera ab verdader desitj que l'aigua de Sant Roc siga canalizada y repartida perque n'hi ha verdadera necessitat, doncs encara hi ha qui proposa més tramits d'expedients perque ens arrivés més *legalizada* sense dupte, pero quant *legalment* siguem morts de set els olotins. No varen pas tenirne tants d'escrupols legals, en altres ocasions.

S'está esperant l'arreglo de la Beneficencia, sabem que hi ha projectes enlestits; perqué no's posen a la práctica? Doncs, perque hi ha qui te la pretensió de que les coses naixin perfectes, ja el primer moment, pero no se li ocorre, que lo que no va be després de provarho, única manera de sapiguerho, s'esmena, o's deixa correr y se'n prova un altre.

Y aixís per l'estil, van resolguent els assumptes que tots sabem y sentim que porten pressa.

Hi ha qui d'aixó en diu prudencia, reflexió, estudi, nosaltres en diém *obstrucció vergonyant* y com que entenem que aquest sistema es pitjor molt pitjor que una contra franca, donem el crit d'alerta perque serveixi d'avís als prudents, y d'encoratjament als que fan *arcaldades*, als que fan *concejaldades*... pero treballen.

Y si aquest toc d'atenció no servís de res, vindrán uns esquellots ab gran gatzara en quins haurán de pendre'hi part, per forsa, els qui els agrada fer ballar, figuretes, amagats comodament darrera la cortina.

Tal com ho diém ho farem

X.

Als senyors madurs d'Olot

Graves com unes miloques en el vostre exterior, passejant altaners la vostra buidetat, sou un fenomen, sou una contradicció viventa.

Vosaltres que vos dieu defensors de la morali-

tat, de l'autoritat y de l'ordre, repareu, quins son els vostres fets, quins els vostres procediments tant diferents de vostres vanes paraules.

Crideu y feu veurer que l'escándol vos alarma y joh sepulcres blanquejats! veniu augmentant cada día aquest ab la virulencia de vostres fulles, creient que no se vos te de coneixer, mentres desde l'altre porta de vostra botiga vos cauen les llàgrimes de cocodrilo y fets uns faritzeus vos desgarreu les vestidures.

Es que's cura un escándol afeginthi un doble escándol?

Apréneu de nosaltres que tant aviat comes un error o caigut en una falta, fins sent involuntaria, aquí, en aquestes mateixes planes, sense requeriments de ningú, tenim el valor y la noblesa de confessarho, esmenarho en quant cápiga.

En cambi vosaltres vos dieu gent d'ordre y aneu fomentant un estat de coses que pot acabar en una revolta.

Vosaltres, gent d'autoritat, considereu aquesta indiscutible sempre qu'estigui en vostres mans, pero la discutiu y procureu treurerli tots els prestigis quant ve representada en persones de prou independencia que per res necessitin les vostres assessories...

¿Es que l'autoritat no es sempre la mateixa? Ab aixó demostreu ben clar que no la voleu sino com a medi de sumisió a vostres persones y no com a principi de la vida social.

Haveu fet la divisió de bona premsa y mala premsa segons que sigui vostre o dels altres pero en el terreny de les obres aneu mirant quines son les armes qu'haveu usat y clasifiqueuvos vosaltres mateixos si vos queda encara un sol átom de conciencia.

Mentres tant vestits de papu y ab el plat de cendra en les mans, aneu predicant moralitat o ab els vostres aires de miloca aneu defensant que sense autoritat ni ordre no's pot viurer.

El poble ha vist ja el vostre joc; ja no s'escolta vostres paraules vanes, sino que te fits els seus ulls en vostres obres.

Puritans, puritans de boquilla, cultivadors de les apariencies, mentres vos escandalitzeu devant d'una concupiscencia, penseu en les tres de l'Apocalipsis y tremoleu per si vos dominen totes elles.

Z.

Josep Plá

PINTOR DECORADOR * * * CARRER DEL PATI NÚM. 1 * * * DEVANT LA
PESCATERIA * * * PREUS ECONÓMICS * * * * * * * * * *

Rectificació

La nostre honradesa periodística ens obliga a confessar que en l'últim número d'aquest setmanari, y secció titulada *D'ací y d'allà*, va incloure un article, el primer, d'una tal naturalesa del que nosaltres mateixos soms els primers de protestar.

Degut d'una part a aglomeració de treballs de impremta de distinta índole y a no haver pogut dedicar el nostre Director tota l'atenció que requeria la revisió de dit número va sofrir-se la confusió d'inclourehi un article que no podia anar destinat a nostre periòdic.

Desde luego se nota que desentona de nostre particular manera d'escriure, que procura guardar les atencions que's mereixen les persones encara que se fustiguin ab duresa els defectes y vicis que's tractin d'esmenar.

Donem per retirat tot quant se contenia en l'article de referencia bastant que llealment confessem que sols va ser degut a una confusió, per satisfer aixís nostre consciència, y acordem retirar la secció en que va produhir-se, creada unicament per suplir la falta d'original a última hora.

Post festum

Ja han passat les festes y ab elles l'alegría, la gatzara, el bullici y fins y tot la poca calor que feia ja desde uns quants dies. Val a dir la vritat que han sigut animadíssimes com poques vegades, y potser mai haguessim vist.

La benignitat del clima que per lo general disfrutem, les riques y numeroses fonts de la rodalia, l'hermós paisatge de nostra campinya que fa que cada any atregui major nombre de turistes, àvids de contemplar les belleses ab que la Naturalesa ha volgut dotar aquesta—potser un xic exagerada calificació—petita Suissa, y, pe qué amagarho? el caracter afable, social y bondados dels olotins, y lo variat y selecte dels festeigs que s'organisan per la festa major, son cualitats totes que fan que al arribar aquets dies s'aplegui tan bella gentada en nostra ciutat.

Ha ajudat en gran manera a que s'haigin vist tant concorregudes les festes del Tura la facilitat ab que ara un fa el trajecte per el costat de Girona y Barcelona. Els cotxes y les tartanes, diguin lo que vulguin, feian molt respecte, y molta gent per no tenir que encaixonarse no venfen.

El programa de festes, poc més o menys, ha sigut el de sempre però no obstant y aixó sembla que cada any constitueixi una novetat, puig encara que ja ens el sabem de memoria perxó no deixem d'anar a veurer tots els números que podem.

La *gallarda*, aquest any, sigué lo que va fluixejar una miqueta en comparació dels anys anteriors sens dupte per el fet de ser un xiquet massa fresc el temps y haberhi dos teatres oberts en lloc d'un sol com era abans.

També va notarse una mica de fredor a les *sardanes a la Plassa*, del dia de la Mare de Deu, lo que no atribuim a altra cosa que a petites renuncies entre alguns joves de distintes idees, que prou, y potser massa han posat de manifest la tivantor de relacions entre uns y altres en llurs respectius periòdics.

Els *divins oficis*, ia *professó* y totes les funcions religioses foren ben lluides com de costum.

Les *funcions teatrals*, ab unes entrades a vessar tant al «Principal» com al «Ideal Park». Els

balls públics, ben concorreguts y els de les societats més encare sobretot a l'«*Industria y Comercio*» que foren tots ells lluidíssims.

El *Ball-Plá*, tant magestuós y aristocràtic com sempre; lo mateix que'ls balls d'etiqueta del Teatre y del Cassino.

Els *Toros*, passat d'un més que regular escándol a la primera corrida y la pluja del endemà que destorbá la segona, ab el consegüent incident que motivá el fet de no voler retornar els diners als que no volien l'entrada, tot lo demés ni una seda. Especialment la segona corrida fou ben acceptable.

Y aixís successivament tots els números de programa general inclús la *Tornaboda* a St. Roc y les sardanes del Parc que malgrat el temps que no convidava gaire a sortir de casa se vegeren, no obstant, ben concorregudes.

Lo que ha constituit una veritable novetat aquest any ha sigut sens dubte l'inauguració oficial del Camp d'Sports ab els concursos de *tiro del colom*, *lawn-tennis* y *foot ball* festes a les que no hem pogut assistir per escaures en dies feiners però que segons ens han dit amics que les presenciaren resultaren ben lluides. Segurament que si no s'haguessin tingut d'organisar ab tanta precipitació y s'haguessin pogut coincidir ab els dies de festa s'haurien vist molt més concorregudes, encara que les entrades a les pistes y les localitats aixís com les cuotes mensuals perá esser soci s'han trovat generalment un xic massa carregades.

En resúm; unes festes com no s'en han registrat de parelles y lo que parla més en favor dels olotins y forasters, es que después d'una afluenca tan considerable de gent de tota mena, no hem tingut de senyalar el més petit incident desagradable.

Literaries

ESCRIURE EN CATALÀ

(Conversa casolana)

—¡Home!, vosté que es catalá y en catalá parla sempre ¿perqué no hi escriu també?

—¡Oh, perquè no'n sé!

—¡Com! ¿no sab escriure?

—En castellá, prou!

—Doncs també en deü saber en catalá, y, probablement, millor que en castellá.

—No ho he provat mai, ni sabria com posarmhi.

—Aixís no digui que no'n sab! Digui que no s'ha prés mai la molestia d'averiguar si'n sab o no...

—Veurá. Com que de noi a la escola ens ensenyaven de llegir y d'escriure sempre en castellá, d'escriure en catalá no n'he après. Y si hi sé llegir una mica, gracies als molts periòdics catalans que ara surten.

—Y ¿com n'ha après de llegir en catalá, doncs?

—¡Carat! Ja s'ho pot pensar. Llegint aquets periòdics catalans que li dic...

—¡Angela! Es a dir, exercitantshi. ¿Veu? Si hagués fet lo mateix ab l'escriure, també ara escriuria en catala tan bé com hi llegeix. ¿Que's pensa que tots els que fan, més o menos bé, alguna cosa, no ho han hagut d'apendre pel mateix procediment que vosté ha empleat pera aprendre de llegir en catalá? Ab tot ens passa igual. Fent les coses malament, es com aprenem de ferles bé. Pero sempre es necessari ferles.

—No li negaré. Més el catalá es molt més difícil d'escriure que'l castellá. Hi ha dues o tres classes d'accents, s'apostrofen moltes lletres vocals, tan aviat se posa s senzilla com doble, y, per acabarho d'enre-

dar, l'ortografia es un camp perdut. Passa alló que diem: «tants caps, tants barrets».

—Millor per vosté! Aixís també podrà posarse el barret que vulgui, seguint el sentit del adagi que'm retreu. Y avesat que estigui ab el seu barret, vull dir, ab el sistema ortogràfic que s'hagi triat, ja no li será difícil seguirho, y valdrá tant aquell com qualsevol dels altres. Perqué ja suposo que, desitjós d'encertarho, adoptarà el que li sembli més racional y fácil.

Ademés, que les divergencies ortogràfiques que hi ha avui entre els que escriuen en catalá, no son res comparades ab les que'ls dividiren anys enrera, y cada día guanya terror la unificació. Tot fa creure que dintre poc temps será completa.

—Tot lo que vulgui. Però li asseguro que'm sembla molt més fácil escriure en castellá que'n catalá.

—Es clar, sempre es fácil lo que se sab fer: alló en que hi hem adquirit práctica a forsa de treball y d'observació. Es a dir, *aprenent de ferho*, com li deia abans.

Y si no, díguim: ¿quina llengua li sembla a vosté que *parla* més bé, y ab més facilitat y seguretat, la castellana o la catalana?

—¡Oh, la catalana! ¡Com que's la meua, la que parlo d'ensá que som al mont!

—¿Doncs no comprén vosté que ab una mica de posarhi el coll, ab un xic que ho hagués volgut *escriure* també avui millor la *seua* que la *dels altres*? ¡Si aixó es natural y lògic!

—¡Oh, si en el voler estigués, rai!

—Y es clar que hi está. Perqué *escriure*, en el bon sentit de la paraula, vol dir expressar ab claretat y senzillesa lo que pensém, per medi de la escriptura. No significa pas posar una *h* o una *s* de més o de menos, ni que'ls accents tirin cap a la dreta o cap a la esquerra, ni sisquiera que la frase o'l període surtin o no arrodonits. Tot aixó son menudencies que no valen res devant de la claretat d'un escrit; perqué no crec que vosté tiri per academic ni tant sols per mestre d'ortografia catalana.—¡Cóm que tampoc deu mirar tant prim quan escriu en castellá!

—Faig lo que sé, y prou.

—Com tothóm. Lo que interessa, es que'l pensament que vosté fixa en el paper, resulti ser el mateix que vosté ha volgut fixarhi: Es a dir, que si, per exemple, escriu una carta; aquell que ha de rébrela entengui *be* y *prompte* lo que vosté li vol dir, y no *altra cosa* diferenta d'alló.

Y aixó, ¿quin dubte te que millor ho farà sempre en la mateixa llengua en que ho ha pensat, en aquella en que ho diria a la persona a qui escriu, si estés devant de vosté, que no en un altre llenguatge que vosté te poc conegut, perquè no'l parla gaire be mai?

Y la persona que ha de rebre la carta,—que ja suposo que també será catalana com vosté,—¿no la entendrá millor y més aviat si ve escrita en la llengua que ella parla, que no en una altra de diferenta?

Cal ferse càrrec de que quan escribim o llegim en un idioma que no es el nostre, hem de fer doble treball mental. Els catalans pensém sempre en catalá, y al expressar el pensament en castellá o al llegirhi, no tenim més remei que traduirlo intelctualment. Y aixó, ademés d'esser penós, es molt difícil de ferho bé.

—Peró vosté no podrà negarme que als catalans, ens es molt útil y convenient, per mil motius, saber escriure el castellá.

—¡Que tinc de negarhi, home de Deu! En materia d'instrucció mai n'hi ha massa. No sols el castellá ens convindria saber escriure, sinó'l francés, l'inglés, y totes les llengües que poguessim aprendre. Més si primerament no aprenem de llegir y escriure la de casa, no cal que esperem ferho mai be ab cap de les de fóra. Comparant la coneguda ab les desconegudes, es com s'aprenen millor y més depressa les llengües tant parlades com escrites.

Per altra part, jo no trobo res a dir en que'ls catalans *que'n saben*, escriuin en castellá; perquè su-

Josep Plá

PINTOR DECORADOR

PESCATERIA

CARRER DEL PATI NÚM. 1

PREUS ECONÓMICS

DEVANT LA

poso que també ho farán be en català quan vulguin. Lo que a mi em sembla un disbarat y una ridiculesa es que'ls nostres compatriotes d'escassa instrucció literària, que son la major part de la gent del nostre poble, podent escriure regularment en català, arrecorin o descuidin aquest idioma per escriure esgarrifosament el castellà, per destrossarlo y fer riure als entesos y, en primer lloc, als mateixos castellans.

Perqué quina necessitat tenen per exemple, un fuster, un manyà, un mestre de cases, un sabater, un botiguer etc., etc., catalans, de ridicolitzar-se ells mateixos escrivint desastrosament en castellà per tractar de coses del seu ofici o del seu comerç ab gent catalana com ells, la qual al contestar les cartes que rebí dels seus parroquians o compradors, ho farà també certament molt millor en sa llengua que en la forastera?

Per parlar *entre catalans* de taulons de mèlis o de noguera, de frontisses y panyes, de calcs y de maons, de vedell y cola, de patent, de percala y... de mongetes y xacolata, salta a la vista que es preferible l'idioma català a qualsevol altre. Fa verament llàstima veure cartes, factures, comptes y rebuts dels nostres industrials y comerciants escrits en un llenguatge que ells creuen de bona fe, que es castellà, més que no hi ha ningú capàs d'endevinar en quina parla són redactats, perquè es una barreja grollera y mal girbada de la nostra y la de Castella.

Per altra part, ¿no s'ha adonat mai vostè de lo absurd y extravagant que's això de *parlar* en una llengua tot lo dia, desde que'ns llevem fins que'ns en anem al llit, y tot l'any, y sempre, mentres vivim; y al punt que hem d'agafar la ploma per dir qualsevol cosa *per escrit*, ferho en un altre llenguatge que no usém de paraula sinó rares vegades en la nostra vida? —¿Sab ningú més que ho fassi aixís, fóra dels catalans que, com vostè, diuen que no saben escriure en la seva llengua?

—Potser no, no passa en lloc més. Ara m'hi fa caure...

—Ja veurà: provi de dir a un castellà, a un francès, a un italià, a un alemany, etc., etc., que fassi ab els seus paisans lo que vostè fa quan te d'escriure a persones catalanes; y ja'm contarà quina resposta li han dat. Si no li diuen per no agraviarlo, lo millor que pensarán de vostè, serà que no hi es tot, o que está molt de broma.

Pera acabar, la gent del nostre poble te poques vegades necessitat d'escriure en castellà, porque quasi tots els seus negocis y relacions son entre catalans. Per lo tant, la llengua catalana, aixís parlada com escrita, ha d'esser el nostre comú medi de comunicació, ja's tracti de coses de comerç o d'industria, o be d'expansions d'amistat, o d'intimitats de familia. ¿No'ns faria esclatar fortament la rialla que en una reunió o conversa de catalans, un d'ells se posés a parlar en castellà? ¿Quina xiulada se'n portaria, ¿veritat?

Doncs aquest extrany contrassentit es tan ridícul quan provè de la paraula com quan provè de la ploma; y sols la rutina inconscient y el poc zel per dignificar lo nostre, poden tolerar un procedir tan desatinat.

Y tingui present que no hi ha res tan nostre ni tan mereixedor de ser dignificat, com la llengua que hem après a la falda de la mare, barrejada ab els seus petons.

—¿Aixó sí que es ben cert! Veliaquí una raó que val per totes, y que m'ha arribat a l'ànima. Cregui que no la olvidaré mai més!

—¿Veü com ve ab mi? ¿Si la veritat s'obre pas per si sola! Tothom la compren desseguida sense necessitat de gaires retòriques.

—Miri: jo, ja no es fácil que ara'm posi a escriure en català, porque per mi—signém francs—es un poc tart. Més li asseguro que'ls nois y les noies de casa n'apendrán desde demà, y que l'estudi de la seva llengua, parlada y escrita, ocuparà lloc que li pertoca en la cultura del seu esperit.

—Fentho aixís complirà un dever patriòtic, sagrat. Totes les persones de bon seny alabarán la determinació de vostè, y'ls seus fills mateixos se'n tindrán per molt honrats quan siguin grans.

SALVADOR GENIS

Tribuna lliure

Paraules d'Actualitat

Prenguent peu d'aquell article que publicá dies enrera VITALITAT ab el títol de «Vida intensiva», he agafat la pluma pera dir quatre paraules sobre un assumpte importantíssim com es la instrucció, base fonamental del progrés veritable. Novell en el periodisme, y obrer el que escriu aquest article, demano ans que tot als llegidors d'aquest setmanari qu'en prenguin la bona voluntat, puig el meu fi no es altre que dir lo que sento, envers lo que exposo anteriorment.

Al meu entendre, un dels organismes que en nostra ciutat está més decaigut, es la classe obrera. Aquest element indispensable a la grandesa y prosperitat de tots els pobles, sembla que hagi desterrat de son esser, l'esprit d'instrucció y avui son ben pocs els obrers, que se'n preocupin de aquest problema de tanta transcendencia y ab lo que's veu no tenim en compte aquelles paraules de'n Rodríguez Mendez de que «La grandesa y felicitat dels pobles dependeix de la seva cultura.» Avui més que mai en nostra ciutat, s'hi respira un ambient d'apatia pera fer quelcòm de profit y fins sembla que no hi hagi res que mereixi la nostra atenció. Dividides entre si les societats obreres, ningú se preocupa del problema de la ensenyansa, que per desgracia n'estant ben mancats una gran part de la classe obrera y, sens la qual, jamai podríem fer obra positiva porque ens manca la forsa moral que's la instrucció. Podria fer resaltar, lo que de un temps en aquesta part s'ha fet en el sentit que motiva el present escrit, pero desisteixo de ferho per el present puig algún altre dia es prestará la ocasió potser ab més oportunitat.

Em donaria per satisfet que les paraules del present escrit, que son fruit de la bona voluntat que tinc a les classes humils, tinguessin eco entre els obrers olotins, puig jaestic ben segur que la prosperitat y grandesa de la nostra ciutat, serien un fet.

Y per avui prou, fins a un altre dia

J. O. R.

Olot, 28 d'Agost de 1912

CRONICA

Segons d'atos presos dels llibres de la Delegació de Policia, els passatgers arribats durant els dies 6, 7, 8, 9 y 10 d'aquest mes per el ferrocarril y cotxes de les linies de S. Joan les Abadesas, Figueras y Banyolas, pujan a 3768. Pernóctaren en les distintes fondes, posades y cases de dormir, durant les nits del 7, 8, y 9, 636 persones y 482 en la del dia 10.

No s'ha registrat ni una sola rateria, lo qual diu molt en favor del servei, havent impedit el Sr. Lavin tota classe d'aparells que pretenien establirse ab rifles y jocs de diner.

Se reconcentraren pera la vigilancia cinc parelles de Guardies Civils y quatre agents de la Policia de Girona, habentse expulsat a onze persones de ductos antercedents.

● Per fi la tan desitjada pluja ha arribat a venir y ha entenreit, sinó els camps per lo que necessiten, al menys els horts en la cantitat suficient pera poguer plantarlos de verdures. Be es vritat que estant fet el mal, com estava, també podia haber esperat dos dies més y deixar cumplir el programa de festes. Que hi farém.

● Les funcions donades durant aquets dies de festes en el Teatre Principal y en el «Ideal Park», s'han vist molt concorregudes en el primer y forsa també en l'altre. Aiximateix els balls y demés diversions organissades per les diferents societats y d'una manera especial les que han tingut lloc a l'Industria y Comercio.

No han desmerescut tampoc en relació als dels demés anys, els festeigs públics com per exemple les sardanes a plassa, Ball-Plá y corrides de toros, encara, que en quant a les primeres, s'ha notat quelcom la falta d'animació d'altres vegades degut sens dupte a la manifesta tivantor de relacions entre els joves d'un y altre camp polític d'aquí.

● Dilluns a la tarde un automóvil que marxaba ab massa velocitat per dintre la població, al tombar de la plassa cap al carrer de Bonaire va quedar arrambat a la paret, devant la farmacia del Sr. Danès, ab greu perill d'atropellar els transeunts que per allí s'esqueien a passarhi. Sortosament no hi hagué cap desgracia, cosa que era molt facil de succehir. Convindria que'ls senyors *chaufeurs* moderessin una mica la marxa quant passen per vies tan céntriques com aquesta.

● Demà a la tarde, segons está anunciat, tindrà lloc a la plassa de toros d'aquí, una *becerrada* en benefici del St. Hospital d'aquesta ciutat. Se capejarán, banderillejarán y matarán a estoc, tres badells d'any y mitj, de la *ganaderia* de D. Constanci Martínez de Zaragoza, per varis aficionats de la localitat y per el conegut noviller D. *Victoriano Joven*.

● Hem vist que a la font pública de la plassa de S. Franc. ha sigut reposada la antiga aixeta que habia sigut substituïda per una de pistó. Ens alegrem de que al últim s'haigut fet carrec de la injusticia que alló representaba.

● La tribuna lliure que havíem obert per admetre els treballs que's referissin a la Caixa d'Estalvis la fem extensiva per tots aquells que, no siguent de redacció, s'ens enviin y creiem convenient insertarlos.

● Els números premiats ab els regals que fa enguany la comissió de festes del nostre Ajuntament son els següents: 1.er premi n.º 785; 2.^{on} premi número 4361; 3.er premi n.º 3820 y 4.er premi 4865.

● Ha sigut tanta la afluencia de forasters durant les prop pasades festes que no ha sigut possible que tots ells trobessin cómodo allotjament. Aixís fou que a la nit del 9 n'hi haguessin varis que la tingueren de passar entre els bancs del passeig del Firal y els del Parch.

Convindria que les autoritats prenguessin l'any que ve les mides necessaries a fi de que aixó no's repetís.

● El prop vinent diumenge dia 22 de Septiembre tindrà lloc a Subeyas de Sucarats, (Vall de Vianya), a les 3 en punt de la tarde, una *Festa del Bon Mot* en la que hi parlarán D. J. M.ª Aragó, de Sta. Coloma de Farnés, D. J. M.ª Vidal de Llobatera, Don Josep Llimona, de Barcelona y farà el resum el Diputat a Corts pel districte D. Pere Llosas Badia.

● En el passat número ens descuidarem involuntariament de donar compte d'una carta rebuda del senyor Enric Danès en la que'ns demanaba fessim públic que ell no era redactor ni tenia res que veurer ab el setmanari local *L'III*. Queda, doncs, salvada l'omissió que sofríem.

● Desde'l dia 7 al 13 de Septiembre, la Sucursal de la Caixa de Pensions pera la Vellesa y d'Estalvi ha obert 7 llibretes noves, ha rebut per imposicions 5.061 pts. y n'ha pagat 2.813 per reintegres d'estalvi.

Durant la vinenta setmana actuará de vocal de torn D. Lluís de Bolós Saderra.

Imp. de Pere Aubert.—Clivillers, 22, Olot.

Gorristeria

y Sombrerería de **Juana Bertrán** (del carrer del Carme). s'ha trasladat, al carrer de **SANT ESTEVE, 13.** Especialitat en gorres a mida, com també de **ULTIMA NOVELTAT**

SE'NFORMEN SOMBREROS DE PALLA E IMPERE

J. NICOLAU Y C.^A

**PINTORS—
DECORADORS**

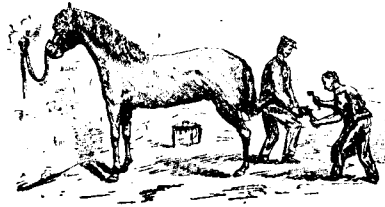
Se pinten y empaperen habitacions, rétols, fatxadets y tot lo referent al ram de pintura
Preus molt econòmics

OLOT.—San Bernat, s. baixos.—OLOT

DRILS Y ALTRES
Articles de la temporada
Grans assortits a preus barats

CAMISERÍA : : : :
: : : CORBATERÍA
COLLS Y PUNYS
PLANXAT ALEMAN
Piu Orr!

Sant Esteve, 12. OLOT

**CLINICA VETERINARIA
DE
ANTON TORRENT Y FILL**

Tractament de tota classe d'enfermetats y operacions relatives al bestiar per lo qual compta ab abundant instrumental modern.

Olot, Plassa del Carme (casa Plantaleon)
DOMICILI PARTICULAR Carrer de la Proa 9, pis. 2.º

**ELECTROLOGIA Y
RADIOLOGIA MÈDIQUES**

carrer dels Dolors n.º 1 chanfrà al
de S. Rafael.—OLOT.

DIAGNOSTICS Y TRACTAMENTS
Malalties nervioses : Reumatismes crònics : Fractures : Luxacions : Aneurismes : Artritis : Calcòls lupus : Carcinomes : Hipertricosis (pel moixi abundant) : Cloroanèmies : Malalties dels pulmons etc., etc.

Primera instal·lació IDEAL de la provincia de Girona per fotografia visceral instantània e infinitat de dispositius especials : : : : : : : : : :

**LA MODERNA
de Francisco Bartrolí**

Carme, 16. — OLOT.

ESTABLIMENT DE PRIMER ORDRE
MONTAT AB TOTS ELS
AVENSOS MODERNS

Aquest establiment, el més complet d'aquesta ciutat, ha sigut objecte de grans y importants reformes, les que'l posen al davant dels primers que de sa classe existeixen en tota la provincia.

**ESPECIALITAT EN L'ARREGLO
DEL CABELL Y LA BARBA**
HIGIENE ANTISSEPSIA
SERVEI A DOMICILI

**FÀBRICA DE MOSAIGOS
HIDRAÚLICOS**

y piedra artificial á precios desde 2.75 ptas. á 5 ptas. metro cuadrado.

de

JULIAN JIMENO

Calle FLUVIA, 11 OLOT.
Solidez y firmeza absoluta en los materiales y en sus colores y barnices.

Esta casa se encarga de la fabricación de artículos especiales, según diseño, á gusto del comprador y garantiza sus productos por el espacio de cuatro años.

Gran economía respecto á los precios de fábrica en Barcelona.

LO POSITIU

GRAN ESTABLIMEN DE SASTRERIA

— DE —

JOAN BELLAPART

9, carrer de S. Esteve 9,

Extens assortit de robes per la temporada.

Trajos desde **20** pessetes per amunt

MODA PARISIÉN

ECONOMIA, GUST, PERFECCIÓ

Fosfo.Glico.Kola

DOMENECH

LECTINADO

PODEROSO TONICO RECONSTITUYENTE B. DOMENECH

BARCELONA

Los Sres. médicos recetan con preferencia á todo otro reconstituyente el **FOSFOGLICO-KOLA DOMENECH** por los resultados positivos obtenidos en la Neurastenia, inapetencia, Debilidad, Convalescencia y demás enfermedades por denutrición orgánica.

Representante en OLOT:
JUAN CARDELÚS É HIJOS
Farmacia, Droguería y Perfumería
Muestras gratis

COMPANIA IMPERIAL REYAL PRIVILEGIADA

**"RIUNIONE ADRIATICA
DI SICURTA,,**

Fundada en 1838, en Trieste (Austria)

Inscrita segons R. O. de 31 de Novembre de 1910, pera la gestió del ram de Segurs-Vida, en el Registre creat en Espanya per la Lley de 14 de Maig de 1908.

Capital social completament desembolsat.

Francs 10.500.000

Pólises-vida en vigor al final de l'any 1911

per Francs 528.414,227

Capitals pagats Segurs-vida durant el

mateix any per Francs 10.325,940

Primes vida. . . . . » 21.315,844

Total de reserves al final del any 1911

Francs 170,738,882

Els fondos de la secció-vida están colocats en valors de primera garantia, excluint tota mena de valors industrials.—Dipòsit en el Banc d'Espanya.—Condicions de pólises lliberrimes.—Combinacions de segurs molt ventajoses.—Primes moderades.

Direcció General pera Espanya: Rambla Catalunya, 1—BARCELONA

Representant en OLOT: Josep Ferrán, Bonayre, 1.